

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: V. T.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, KP Kadaň**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Dvořákova č. p. 1609/18, PSČ 400 01, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2014, č. j. 73162/2014/KAD, o příspěvku na péči,**
t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím poštovní přepravy dne 20. 2. 2015, kterou soud obdržel dne 23. 1. 2013, domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Úřadu práce – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, KP Kadaň, ze dne 3. 12. 2014, č. j. 73162/2014/KAD, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o přiznání příspěvku na péči. Současně v žalobě žalobce vyjádřil i nesouhlas s postupem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, detašované pracoviště v Ústí nad Labem při jejím jednání dne 29. 1. 2015. K žalobě pak žalobce přiložil mj. žalobou napadené rozhodnutí ze dne 3. 12. 2014, vyrozumění Ministerstva práce a sociálních věcí o pokračování odvolacího řízení vedeném o jeho odvolání vůči žalobou napadenému rozhodnutí ze dne 3. 12. 2014.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá primárně soudního přezkumu správního rozhodnutí žalovaného ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s. ř. s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany

práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 3. 12. 2014 je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žaloba vůči němu byla ze strany žalobce podána předčasně.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí je toliko prvoinstančním rozhodnutím, když bylo vydáno žalovaným Úřadem práce – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, KP Kadaň, jakožto správním orgánem v prvním stupni, a když jej bylo možné napadnout odvoláním u odvolacího správního orgánu, a to Ministerstva práce a sociálních věcí prostřednictvím Úřadu práce – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, KP Kadaň, který prvostupňové rozhodnutí vydal. Tomuto závěru soudu ostatně odpovídají listiny předložené samotným žalobcem k žalobě (zejména vyrozumění Ministerstva práce a sociálních věcí o pokračování odvolacího řízení vedeném o jeho odvolání vůči žalobou napadenému rozhodnutí ze dne 3. 12. 2014), z nichž jednoznačně vyplývá, že žalobce se neztotožnil se závěrem prvostupňovým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2014, a proto jej napadl odvoláním, o němž v současné době vede odvolací řízení Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Pro vyhodnocení předmětné žaloby jako předčasně podané má pak význam i ověření soudu, že o prvostupňovém rozhodnutí ze dne 3. 12. 2014 bylo ke dni podání žaloby a je ke dni vydání tohoto usnesení stále vedeno odvolací řízení, neboť dosud v rámci odvolacího řízení nebylo rozhodnuto, natož pak pravomocně.

Pokud ovšem žalobce před podáním předmětné správní žaloby proti rozhodnutí žalovaného Úřadu práce – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, KP Kadaň, ze dne 3. 12. 2014 nevyčkal rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, jakožto odvolacího správního orgánu, je nutno žalobu odmítnout pro předčasnost s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalobce totiž sice vyčerpal řádný opravný prostředek – odvolání, avšak nevyčkal na konečné rozhodnutí ve věci odvolacího správního orgánu, a tudíž nepřipustně brojí toliko proti prvoinstančnímu rozhodnutí a nikoliv proti konečnému meritornímu rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, které z povahy věci v daném případě je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 5 s. ř. s. Pokud se žalobce případně nebude ztotožňovat se závěry konečného meritorního rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, může toto rozhodnutí napadnout žalobou v rámci správního soudnictví, kde může současně i brojit proti postupu Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, detašované pracoviště v Ústí nad Labem při jejím jednání dne 29. 1. 2015.

S ohledem na shora podrobně rozvedené skutečnosti, které korespondují konstantní judikatuře správních soudů v této otázce včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí

NSS pod č. 672/2005 a na www.nssoud.cz), soudu tedy nezbylo než žalobu ve výroku ad I. tohoto usnesení odmítnout.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 24. února 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová